

да пропуснат Асеновите люде или ще нападнат страната ни. Крал Андреа слуша папата. А Иннокентий ще вдигне срещу нас не само венгрите, но и сърбите...

РАДУЛ: Празна работа е тази! Дорде венгрите съберат войските си, тук ще бъде всичко наред! Най-важното е да се разнебит латинската държава. А това ще стане щом Ерик склопи очи... И този миг е единственият, който трябва да използваме...

ДОБРОМИР: Ерик е млад, няма четиридесет години още... Ако ние го чакаме да склопи очи, на Йоан-Асена ще побелеят косите от чакане, а ако работите на Борила вървят все тъй напред, от България няма нищо да остане...

РАДУЛ: На мене никак не ми харесва това стоене на латински войски в Търнов. Напоследък се явили латински стражи в крепостите край Евксина, край Истрия...

ИЛИИЦА: Остава само и в хемските твърдини да ги пусне Борил!

РАДУЛ: Ерик трябва да уйре!... Не може да се губи нито миг повече.

ДОБРОМИР: Какво искаш да кажем?

РАДУЛ: Аз мисля, че е ясно казано, Добромире!

/Навън се разлайват кучета./

ИЛИИЦА: Трябва да са от нашите.

/Добромир отива на презорчето./

ДОБРОМИР: Войскари заграждат манастира! Багайте!

ИЛИИЦА: Накъде?

ДОБРОМИР: При тайния изход при костницата на църквата!

РАДУЛ: След мене!

/Радул, Илиица и неколцина други бързо излизат./

ДРАГОТА: Ето ги! Ето ги! Дръжте ги!

/Добромир понечва да ги последва, но